

יציאות השבת פרק ראשון שבת

ז.

עין משפט נר מצוה

לא א מיי פטין מנל
שבת הלכה א סמנ
לנזין סה שרע אית
סי שמו טעג א ופי שנת
פטין א
לב ב ג מיי פיד מנל
שבת הלכה ד טושיע
אית סי שמה טעף די
לב ד מיי שם הל' ו
לד ה ו מיי שם הלכה ז
טושיע אית סי שמה
טעף י
לד ז ח מיי שם הל' ד
טושיע שם טעף יא

מוסף רש"י

קרבן ברי הורק לתוכו.
מנשות רבים חייב. מנשות,
ואע"ג דלנזין אסורי טלטול
שויה רבנן ככרמלית שאסורי
לטלטול בחביו אלף גדי,
מלאווייתא רשות היחיד
גמורה היא, דמחילה היא אלף
שמוקפת דיוקן, ומנשה סי
אסורי רבנן לטלטול (שו"ב)
נעץ קנה ברשות
היחיד. מחל גבול ממחילת
המלה, ורק. מנשות רבים,
ונח על גבי חייב. דהו
לה מנשה רבתי, שאור רש"י
עולה על עיקר, וע"ג דלאורי
הר"ר אית למעלה מעשרה
(גיטין עט.)

רבינו הגאון

אוק"ב בבקעה דאית לה
מחיצות מרקתי רשות
היחיד. קרן וזית הסמכה
להר"י ואיצטבא שלפני
העמודים ככרמלית נדונין.
כל שאין גבול מן הקרקע ג'
טפחים כגון לכיני וכיוצא
בה כרה"ר דמי, וכל הגובה
ג' טפחים ואין בו רחב
אביעה וזקק ונה על גביו
פטור, חזק מן הוורק ונה
על פי הכלב או אפי הכבשן
אי בידו של אדם וכיוצא
בזן המפורשות בהמוצא
תפלין, משום דמחבתו
משרה להו מוקם, ומפורש
בהמוצא תפילין כי האי
גונא דכל פחות מ' בארץ
כא"ר חשיב, וא"ר יוחנן
אין כרמלית פחותה מ'
ותופסת ע' י טפחים,
אבל למעלה מ' מקום
פטור הוא, והכי פירושא
בפרק הוורק כי הא דאמר
שמואל לרב יהודה שינא
לא תיהו מבולי דשבת
למעלה משערה ואוקימנא
בכרמלית, ואקלו בה רבנן
מקולי דה"י דאי איכא
מקום ד' על ד' הוא דהוי
כרמלית ואי לא מקום פטור
הוא, מקולי דה"ר נמי דעד
לא הויא כרמלית למעלה מ'
הא דרב גידל דאמר
בית שאין בתוכו עשרה
טפחים וקירויו משלימו
לעשרה, על גגו מותר
לטלטל בכלו, כי כרה"י הוא
חשוב, דאומינן בבי האי
גונא גוד אסוק ממיצתא.
בתוכו אין מטלטלין בו אלא
בד' אמות, מ"ט כיון דלא
חזי ליהודא אין המחיצות
מועילות, אלא כמו שאין
שם מחיצה דמו.

לא נצרכה אלא לקרן וזית. לא צעי למימר דלינטריך לגדי רה"ר
משום דלר"א כרה"ר דמי ואפילו אית צבו חיפופי או שמא
מסקפא ליה אי מודה לכו רבי אליעזר אס לאו: **אבל** בין
העמודים. כרה"ר דמי אע"פ שאין צין עמוד לעמוד ט"ו אמות הוי

כגון דאית לה מחיצות וכי הא דאמר עולא
א"ר יוחנן ^(א) קרפף יותר מבית סאתים שלא
הוקף לדירה ואפילו כור ואפילו כוריים הוורק
לתוכו חייב מ"ט מחיצה היא אלא שמוחסרת
דיוורין בשלמא רב אשי לא אמר ^(ב) כדעולא
אלא עולא מ"ט לא אמר כשמעתיא אמר לך
אי דאית לה מחיצות בקעה קרי לה קרפף
היא ורב אשי ^(ג) רה"ר קתני: והכרמלית אטו
כולהו נמי לאו כרמלית ניהו כי אתא ר' אבהו
דימי א"ר יוחנן לא נצרכה אלא בלקרן וזית
הסמוכה לרה"ר דאע"ג דוימנין דדחקי ביה
רבים ועיילי לגוה כיון דלא ניהא תשמישתיה
כי כרמלית דמי כי אתא רב דמי א"ר יוחנן
בין העמודין נידון ככרמלית מ"ט אף על גב
דדרסי בה רבים כיון דלא מסתגי להו בהדיא
ככרמלית דמיא אמר ר' זירא אמר רב יהודה
איצטבא שלפני העמודים נידון ככרמלית
למ"ד בין העמודים כ"ש איצטבא למ"ד
איצטבא איצטבא הוא דלא ניהא תשמישתיה
יאל בין העמודים דניהא תשמישתיה לא
לישנא אחרינא אבל בין העמודים דוימנין
דדרסי ליה רבים כרה"ר דמיא אמר רבה בר
שילא אמר רב חסדא לבינה זקופה ברה"ר
הוורק ומח בפניה חייב על גבה פטור אביי
ורבא דאמרי תרווייהו והוא שגבוה שלשה
דלא דרסי לה רבים אבל ^(ד) היומי ^(ה) והיגו אע"ג
דלא גביהי שלשה וחייא בר רב אמר אפילו
היומי והיגו אבל צואה לא ורב אשי אמר
יפילו צואה אמר רבה דבי רב שילא כי
אתא רב דימי אמר רבי יוחנן ^(ו) אין כרמלית
פחותה מארבעה ואמר רב ששת ותופסת עד

עשרה מאי ותופסת עד עשרה אילימא דאי איכא מחיצה עשרה הוא דהוי
כרמלית ואי לא לא הוי כרמלית ולא והאמר רב גידל אמר רב חייא בר יוסף
אמר רב בית שאין בתוכו עשרה וקריו משלימו לעשרה על גגו מותר לטלטל
בכולו ^(א) בתוכו אין מטלטלין בו אלא ד' אמות אלא מאי ותופסת עד ^(ב) הדעד ^(ג)
הוא דהויא כרמלית למעלה מ' טפחים לא הוי כרמלית וכי הא דא"ל שמואל
לרב יהודה שינא לא תיהו מבולי דשבתא למעלה מ' למאי הלכתא אילימא
דאין רשות היחיד למעלה מ' והאמר רב חסדא ^(ד) נעץ קנה ברשות היחיד
וורק ונה על גביו אפילו גבוה מאה אמה חייב מפני ^(ה) שרה"ר עולה עד לרקיע
אלא

רה"ר גמור ואי למעלה מ' הוא דלא שלטי ביה רבים הוי אירא בעלמא מקום פטור כדתני ^(א) למעלה מ' טפחים כורק באויר ופטור: על גג
פטור. כדמוקי לה אביי ורבא בגבוהה ג' דלא דרסי בה רבים עשרה מ' טפחים כורק באויר ופטור: על גג
הוי מקום פטור לעלמא דלא דרסי בה רבים עליה שלא זוקו: **אפילו היומי והיגו.** דדרסי עליה כסנדליהון אבל צואה אע"ג דלא גבוה לא דרסי
עלה ורב אשי אמר אפילו צואה: **היגו אין כרמלית פחותה מ'.** רוחב ואי לא מקום פטור הוא ומותר לכתחלה להוציא משם לרשות הרבים
ולר"ה: **ותופסת עד** ו' ולקמיה מפרש לה: **אילימא דאי איכא מחיצה** ו' כו'. כגון בקעה המוקפת גדר והיא יתירה על בית סאתים
ולא הוקפה לדירה: וקירוי משלימו. עובי קירוי: על גגו. דגבוה י' הוי רה"ר ומותר לטלטל בכלו: **אלא** כד'. דכיון דלא גבוה המחיצה
י' הוי כרמלית. אלמא איפכא שמעינן לה: **דעד** י' הוי כרמלית. איר של בקעה או של ים או של קרפף יתר על בית סאתים תופסת אית שמו
עד י' אבל למעלה מ' אין שם כרמלית על אירי דבד שאליו מסוים כגון פני לבנה או פני כותל או קלט מן האויר למעלה מ' מותר להוציא
לכתחלה משם לרה"ר ולר"ה דאין שם כרמלית עליו כי היכי דאויר למעלה מ' כרה"ר לאו רה"ר הוא כדתנין לקמן [ק]. למעלה מ' כורק באויר
גבי כרמלית נמי לאו כרמלית הוא. וכדבר מסוים כגון ראש עמוד וגב לבנה ליכא לאוקמיה דאי אית ביה ארבעה פשיטא דלמעלה מעשרה לא
הוי כרמלית דהא אפילו עמוד צרשות הרבים רשות היחיד הוא ואי דלית ביה ארבעה ולמטה מעשרה מי הוי כרמלית הא קאמר אין כרמלית
פחותה מארבעה ואי בדקאי ככרמלית וכיון דלית ביה ד' הוי שם הכרמלית עליו אס כן מנינו חומר ככרמלית מרשות הרבים דאילו צרשות
הרבים כי האי גוונא מקום פטור הוא ובטל ומותר לרשות הרבים ולרשות היחיד ואין אמרינן בשמעתין [ע"ב] דהאי תופסת עד י' מקולי רשות
הרבים הוא הלכך לא מיתוקמא אלף באוירא: **אילימא דאין רה"ר.** שולטת בחצר באויר למעלה מ' אלף מקום פטור הוא ובטל אף לגבי
רה"ר: **נעץ קנה.** סתמיה אין רחב ד' וורק. מ"ה ונה על גביו: **חייב.** כמנחה ע"ג קרקע דלא צעי הנחה על גבי מקום ד' כרה"ר דמפרש
לקמיה בשמעתין [מ]. **עד לרקיע.** כל איר שכנגד רה"ר בין איר חצר בין איר עמוד כרה"ר גבוה י' ורחב ד' כנגדו עד לרקיע שם רה"ר עליו:

כגון דאית לה מחיצות. ואשמעינן דאע"ג דהיקפה יתר מצית סאתים
ולא הוקף לדירה שאין צימו סמוך לה קודם היקף ולענין לטלטל
למטה היא ככרמלית כדאמרינן בעירובין שאין מטלטלין בו אלא כד'
אפ"ה לאורייתא רה"י היא והוורק מרה"ר לתוכה חייב: **כדעולא.**

כגון דאית לה מחיצות וכי הא דאמר עולא
א"ר יוחנן ^(א) קרפף יותר מבית סאתים שלא
הוקף לדירה ואפילו כור ואפילו כוריים הוורק
לתוכו חייב מ"ט מחיצה היא אלא שמוחסרת
דיוורין בשלמא רב אשי לא אמר ^(ב) כדעולא
אלא עולא מ"ט לא אמר כשמעתיא אמר לך
אי דאית לה מחיצות בקעה קרי לה קרפף
היא ורב אשי ^(ג) רה"ר קתני: והכרמלית אטו
כולהו נמי לאו כרמלית ניהו כי אתא ר' אבהו
דימי א"ר יוחנן לא נצרכה אלא בלקרן וזית
הסמוכה לרה"ר דאע"ג דוימנין דדחקי ביה
רבים ועיילי לגוה כיון דלא ניהא תשמישתיה
כי כרמלית דמי כי אתא רב דמי א"ר יוחנן
בין העמודין נידון ככרמלית מ"ט אף על גב
דדרסי בה רבים כיון דלא מסתגי להו בהדיא
ככרמלית דמיא אמר ר' זירא אמר רב יהודה
איצטבא שלפני העמודים נידון ככרמלית
למ"ד בין העמודים כ"ש איצטבא למ"ד
איצטבא איצטבא הוא דלא ניהא תשמישתיה
יאל בין העמודים דניהא תשמישתיה לא
לישנא אחרינא אבל בין העמודים דוימנין
דדרסי ליה רבים כרה"ר דמיא אמר רבה בר
שילא אמר רב חסדא לבינה זקופה ברה"ר
הוורק ומח בפניה חייב על גבה פטור אביי
ורבא דאמרי תרווייהו והוא שגבוה שלשה
דלא דרסי לה רבים אבל ^(ד) היומי ^(ה) והיגו אע"ג
דלא גביהי שלשה וחייא בר רב אמר אפילו
היומי והיגו אבל צואה לא ורב אשי אמר
יפילו צואה אמר רבה דבי רב שילא כי
אתא רב דימי אמר רבי יוחנן ^(ו) אין כרמלית
פחותה מארבעה ואמר רב ששת ותופסת עד

עשרה מאי ותופסת עד עשרה אילימא דאי איכא מחיצה עשרה הוא דהוי
כרמלית ואי לא לא הוי כרמלית ולא והאמר רב גידל אמר רב חייא בר יוסף
אמר רב בית שאין בתוכו עשרה וקריו משלימו לעשרה על גגו מותר לטלטל
בכולו ^(א) בתוכו אין מטלטלין בו אלא ד' אמות אלא מאי ותופסת עד ^(ב) הדעד ^(ג)
הוא דהויא כרמלית למעלה מ' טפחים לא הוי כרמלית וכי הא דא"ל שמואל
לרב יהודה שינא לא תיהו מבולי דשבתא למעלה מ' למאי הלכתא אילימא
דאין רשות היחיד למעלה מ' והאמר רב חסדא ^(ד) נעץ קנה ברשות היחיד
וורק ונה על גביו אפילו גבוה מאה אמה חייב מפני ^(ה) שרה"ר עולה עד לרקיע
אלא

רה"ר גמור ואי למעלה מ' הוא דלא שלטי ביה רבים הוי אירא בעלמא מקום פטור כדתני ^(א) למעלה מ' טפחים כורק באויר ופטור: על גג
פטור. כדמוקי לה אביי ורבא בגבוהה ג' דלא דרסי בה רבים עשרה מ' טפחים כורק באויר ופטור: על גג
הוי מקום פטור לעלמא דלא דרסי בה רבים עליה שלא זוקו: **אפילו היומי והיגו.** דדרסי עליה כסנדליהון אבל צואה אע"ג דלא גבוה לא דרסי
עלה ורב אשי אמר אפילו צואה: **היגו אין כרמלית פחותה מ'.** רוחב ואי לא מקום פטור הוא ומותר לכתחלה להוציא משם לרשות הרבים
ולר"ה: **ותופסת עד** ו' ולקמיה מפרש לה: **אילימא דאי איכא מחיצה** ו' כו'. כגון בקעה המוקפת גדר והיא יתירה על בית סאתים
ולא הוקפה לדירה: וקירוי משלימו. עובי קירוי: על גגו. דגבוה י' הוי רה"ר ומותר לטלטל בכלו: **אלא** כד'. דכיון דלא גבוה המחיצה
י' הוי כרמלית. אלמא איפכא שמעינן לה: **דעד** י' הוי כרמלית. איר של בקעה או של ים או של קרפף יתר על בית סאתים תופסת אית שמו
עד י' אבל למעלה מ' אין שם כרמלית על אירי דבד שאליו מסוים כגון פני לבנה או פני כותל או קלט מן האויר למעלה מ' מותר להוציא
לכתחלה משם לרה"ר ולר"ה דאין שם כרמלית עליו כי היכי דאויר למעלה מ' כרה"ר לאו רה"ר הוא כדתנין לקמן [ק]. למעלה מ' כורק באויר
גבי כרמלית נמי לאו כרמלית הוא. וכדבר מסוים כגון ראש עמוד וגב לבנה ליכא לאוקמיה דאי אית ביה ארבעה פשיטא דלמעלה מעשרה לא
הוי כרמלית דהא אפילו עמוד צרשות הרבים רשות היחיד הוא ואי דלית ביה ארבעה ולמטה מעשרה מי הוי כרמלית הא קאמר אין כרמלית
פחותה מארבעה ואי בדקאי ככרמלית וכיון דלית ביה ד' הוי שם הכרמלית עליו אס כן מנינו חומר ככרמלית מרשות הרבים דאילו צרשות
הרבים כי האי גוונא מקום פטור הוא ובטל ומותר לרשות הרבים ולרשות היחיד ואין אמרינן בשמעתין [ע"ב] דהאי תופסת עד י' מקולי רשות
הרבים הוא הלכך לא מיתוקמא אלף באוירא: **אילימא דאין רה"ר.** שולטת בחצר באויר למעלה מ' אלף מקום פטור הוא ובטל אף לגבי
רה"ר: **נעץ קנה.** סתמיה אין רחב ד' וורק. מ"ה ונה על גביו: **חייב.** כמנחה ע"ג קרקע דלא צעי הנחה על גבי מקום ד' כרה"ר דמפרש
לקמיה בשמעתין [מ]. **עד לרקיע.** כל איר שכנגד רה"ר בין איר חצר בין איר עמוד כרה"ר גבוה י' ורחב ד' כנגדו עד לרקיע שם רה"ר עליו:

(א) עירובין סו. ב (ב) פי קולס
הוא ארץ סוק (ג) פי קולס
(ד) ופירוש (ה) פי קולס
עט. עט. (ו) ופירושין לז'
לה: (ז) ודף ק.א. (ח) ס'א
ומתא פ"ק דעירובין תר
שדכס נכנסין בו ויאלץ בו
הר"ר לטומאה כו. (ט) ופירוש
(י) ודף ק.א. (יא) ס'א
לז' שם איר כרמלית עליו
לז' רש"י. (מ) לקמן ק'
ע"ה.

הגהות הב"ח

(א) גמ' רב אשי לא אמר
כעולא כדעולא אלף עולא
מ"ט:

גליון הש"ס

גמ' קרפף יותר מבית
סאתים בו הוורק לתוכו
חייב. עי' לקמן פ ע"א
כרמלית ד"ה ונח שם חייב
כו' ו' ע"ג כרמלית
ד"ה מוקף לכרמלית ופ"י:
שם רה"ר קתני. וע"ש
בגהות פ"ו מ"ז שפ"ל
בית הגבל רה"י שנת
וטס מ"י אפסותיה רה"י
לנתא ופ"י: שם בתוכו
אין מטלטלין וכו'. עי'
עירובין פ"ו ע"א תוס' ד"ה
מחיצות: תוס' ד"ה אבל
בין העמודים בו רחב מ'
אמה. עי' עירובין ו ע"ג
תוס' ד"ה וכו' תימא:

לענין רש"י

דורבא"י ירושמי"א.
החיים.
איגלוט"ר [איגלוט"ר].
סנה דורקני.

מוסף תוספות

א. דאטו אם נעץ קנה
ברשות הרבים ומיעטו
משש עשרה וכו' מבבלי
זה פקע מניה דין הר"ה.
תוס' ה"ל"ש. ב. שאפ"י
שאין רחב הלכנה אלא
שלשה דסתם לבנות ה'
הם, ובה"ר בעיני הנחה
על גבי מקום ארבע. הני
מילי למעלה משלשה
אבל למטה משלשה
כארעא מוכיחא דמי, אבל
בלבנה שהיא גבוהה יותר
משלש [אמר]. מי
ג. וכן נראה מדברי
רש"י וז"ל. שפ"י. וחי
מהש"ל. קע"ה.
ד. ד"כ. מוס' ה"ל"ש.
ה. הני את. תוס' ה"ל"ש.
ו. וליכא. מוס' ה"ל"ש.
ז. כדתניא חרץ שהוא
עמוק י' ורחב ד' הוי
רה"י ואפילו היא גדולה
הרבה כיון דאית לה
מחיצות לכרעיה הוי רה"י.
לשבת. תוס' ה"ל"ש.
ח. בלא מחיצות. תוס'
ה"ל"ש. ט. שאין בו אור
הואי למחיצה עשרה.
תוס' ה"ל"ש. י. והשתא
פירי שפיר. תוס' ה"ל"ש.